

A Pécsi Ítéltábla a Nagykanizsa 1. számú Ügyvédi Iroda **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Kollár László ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, a dr. Pap Gábor ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen - gazdasági társaság vezető tisztségviselői felelőssége megállapítása iránt indított perében aTörvényszék 2016. január 20. napján kelt .../10. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 15. és 17., míg a II. rendű alperes részéről 13. és 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy fizessen meg a felperesnek egyetemlegesen, 15 napon belül 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperesek mint az **M.** törölt gazdálkodó szervezet volt ügyvezetői a fizetésektelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látták el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 3.670.000 forinttal csökkent, melyért alperesek felelőssége egyetemleges. Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes felelősségét a Cstv. 33/A. § (3) bekezdésében szabályozott vélelem alapján állapította meg, a II. rendű alperes felelősségét pedig törvényi vélelem hiányában azért találta megállapíthatónak, mert a Pp. 141.§-a szerinti felhívások ellenére sem terjesztett elő érdemi ellenkérelmet. Tényként megállapította, hogy a Kft. ügyvezetője 2013. december 31-ig a II. rendű, 2013. december 2-ától a felszámolási eljárás kezdő időpontjáig, 2014. szeptember 18-áig az I. rendű alperes volt, a Kft. 2011. december 31-én 56.166.000 forint követeléssel és 308.000 forint pénzeszközzel rendelkezett, 2012., 2013. és 2014. évben nem tett eleget a mérleg letétbe helyezési kötelezettségének, és az I. rendű alperes a Cstv. 31.§ (1) bekezdésében írt kötelezettségét sem teljesítette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek jelentettek be fellebbezést, kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset elutasítását. Mindketten utaltak arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, amikor a becsatolt kérelem és orvosi igazolás ellenére sem várta meg az alperesek érdemi ellenkérelmét, hanem az érdemi döntését meghozta. Érdemben arra hivatkoztak, hogy a felperes mint engedményes által hitelezőként érvényesített követelés alaptalan, mert az **M.** a felperesi jogelőddel kötött alvállalkozói szerződések alapján késedelmes teljesítés miatt kötbérigényt, hibás teljesítés miatt javítási költségigényt érvényesített a felperesi jogelőddel szemben.

A felperes a fellebbezésekre észrevételt nem tett.

A fellebbezések alaptalanok.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásából mellőzi annak ténykénti megállapítását, hogy az M. 2013. március 7-én került fizetéseképtelenséget fenyegető helyzetbe, e helyett tényként azt állapítja meg, hogy a Kft. 2012. évben fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az alperesek ügyvezetési feladataikat nem a hitelezői érdekek elsődlegességének figyelembe vételével látták el, és azáltal a gazdálkodó szervezet vagyona legalább a keresetben megjelölt összeget meghaladóan csökkent.

Az így módosított tényállás alapján is helyes az elsőfokú bíróság érdemi döntése, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Alaptalanul hivatkoztak az alperesek eljárási szabálysértésre, az elsőfokú bíróság nem követett el eljárási szabálysértést, amikor a második tárgyaláson érdemi döntést hozott. Az elsőfokú bíróság alpereseket már az első tárgyalásra szóló idézés megküldésével egyidejűleg felhívta az érdemi ellenkérelem előterjesztésére, az alperesek a távolmaradásukat ugyan orvosi igazolásokkal kimentették, az elsőfokú bíróság az első tárgyalást elhalasztotta, és ismét felhívta alpereseket 15 napos határidővel, és a jogkövetkezményekre figyelmeztetéssel az érdemi ellenkérelem és bizonyítási indítvány előterjesztésére, az alperesek azonban a felhívásban foglaltaknak nem tettek eleget. Az a tény, hogy az I. rendű alperes 2016. január 19-én, míg a II. rendű alperes 2016. január 20-án jelezte, hogy a 2016. január 20.-ára kitűzött tárgyaláson egészségügyi problémái miatt nem tud megjelenni, nem volt akadálya az ítélet meghozatalának, az elsőfokú bíróság a Pp. 141.§ (6) bekezdése alapján helyesen járt el, amikor a felek előadásai előterjesztésének bevárása nélkül érdemi határozatot hozott.

Alaptalanul vitatták e perben az alperesek a felperes felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett hitelezői igényét is. A Cstv.33/A.§ (1) bekezdése értelmében a jelen per megindítására a felperes hitelezőként volt jogosult, a Cstv. alkalmazásában pedig - a Cstv.3.§ (1) bekezdésének c/cd) pontja szerint - a felszámolás kezdő időpontja után hitelező mindenki, akinek az adóssal szemben pénzkövetelése, vagy pénzben kifejezett vagyoni követelése van, és azt a felszámoló nyilvántartásba vette. A felperes a felszámolási eljárásban nem vitásan a felszámoló által nyilvántartásba vett hitelező volt, e tény pedig a perindítási jogát önmagában megalapozza, a hitelezői követelés jogalapját, összecszerűségét a jelen per bírósága nem vizsgálhatja.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntésének jogi indokaival a másodfokú bíróság az I. rendű alperes tekintetében mindenben egyetért. A II. rendű alperes tekintetében a másodfokú bíróság kiegészíti az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását az alábbiakkal:

A Cstv. 33/A.§ (3) bekezdésében írt törvényi vélelem szerint, amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója {összevont (konszolidált) éves beszámolója} külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesíti a 31.§ (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti beszámolóképzési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségét, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell. E törvényi vélelem a II. rendű alperes tekintetében is fennáll. A Cstv. 33/A.§ (1) bekezdése alapján azokkal a vezető tisztségviselőkkel szemben léphet fel a hitelező, vagy az adós nevében a

felszámoló, akik a felszámolás kezdő időpontját megelőző 3 évben láttak el ilyen feladatot, ezért a letétbehelyezési kötelezettséggel kapcsolatos - mulasztáson alapuló - vélelem sem kizárólag a felszámolás kezdő időpontját megelőző utolsó vezető tisztségviselőre terjed ki, hanem mindazokra, akik 3 évre visszamenőleg e kötelezettség tekintetében mulasztottak. A külön jogszabályban meghatározott közzétételi és letétbe helyezési kötelezettséget 2012. évre vonatkozóan - 2013. május 31.-i határidőig - a II. rendű alperes mulasztotta el, ezért a vélelem reá is kiterjed.

A vélelem a kialakult bírói gyakorlat (Győri Ítélőtábla 2014. június 27. napján elfogadott kollégiumi ajánlása) szerint széles terjedelmű, ha a rendelkezésre álló adatok ezzel ellentétes tények megállapítására nem alkalmasak, mégpedig gyakran éppen az ügyvezetőknek felróható kötelezettségzegések miatt, akkor a vélelem a felelősség valamennyi tényállási elemének megállapítását lehetővé teszi, ez esetben a tényállási elemeket, a fizetéseképtelenség bekövetkezésének dátumát, az ezt követő vagyronvesztés tényét, mértékét, a vezető tisztségviselők magatartásával mutatott összefüzéseket nem szükséges vizsgálni. (Győri Ítélőtábla .../12., Pécsi Ítélőtábla .../3., Fővárosi Ítélőtábla). A jelen esetben mindez azt jelenti, hogy - a 2011. december 31-i, utolsó ismert vagyoni helyzetből kiindulva - azt kell vélelmezni, hogy 2012. évben a gazdálkodó szervezet már fizetéseképtelenséget fenyegető helyzetben volt, és az alperesek hitelezői érdekeket sértő magatartásának eredménye a felszámolás kezdő időpontjára bekövetkezett vagyonsökkenés. Az utolsó ismert mérlegadatok alapján e vagyonsökkenés lényegesen nagyobb mértékű mint a felperes keresetében megjelölt összeg, azonban a bíróság a Pp. 215.§-a alapján a kereseti kérelmen nem terjeszkedhet túl, így helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság ezen összeg erejéig az alpereseknek egyetemlegesen a felelősségét.

Alperesek fellebbezése sikertelen volt, így a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselik a saját másodfokú eljárásban felmerült költségeiket, és kötelesek a Pp. ugyanezen szabálya alapján az ellenérdekű fél eljárási költségeinek megfizetésére, mely áll az őt képviselő ügyvéd munkadíjából, ennek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2016. június 15.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. bíró